FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT FRANCIS G. JACOBS

föredraget den 28 oktober 1999 *

1. Detta mål rör tullklassificeringen av elektriska kretsar, omväxlande kallade nätverkskort, adapterkort eller adapters, konstruerade för att monteras i persondatorer (nedan kallade pc:ar) för att göra det möjligt för dessa att utbyta information eller data med andra datorer — pc:ar eller servrar — i ett lokalt nätverk (även kallat LAN) i vilket de ingår. Jag kallar dessa nätverkskort.

2. Inom gemenskapen klassificeras varor för tulländamål enligt den Kombinerade tulltaxenomenklaturen (nedan kallad KN), [1] som grundas på det världsomfattande Harmoniserade systemet (nedan kallat HS) [2], med vilket det är identiskt med avseende på rubriker och sexsiffriga underrubriker, och där bara sju- och åttasiffriga underrubriker utgör underavdelningar som är specifika för KN. Eftersom KN och HS hänvisar till datorer som "maskiner för automatisk databehandling", skall jag använda samma begrepp eller "ADB-maskiner".

3. De varor som är i fråga i det nationella förfarandet importerades mellan 1990 och 1995. Under den perioden hade KN-nummer 8471, 8473 och 8517 följande lydelse:

"8471 Maskiner för automatisk databehandling och enheter till sådana maskiner; magnetiska och optiska läsare, maskiner för överföring av data till databärare i kodad form samt maskiner för bearbetning av sådana data, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans;

8473 Delar och tillbehör (andra än överdrag, fodral, väskor och dylikt) som är lämpliga att användas ute-

* Originalspråk: engelska.

1 — Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, EGT L 256, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22, i dess lydelse för perioden i fråga enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2886/89 av den 2 augusti 1989 (EGT L 282, s. 1), kommissionens förordning (EEG) nr 2472/90 av den 31 juli 1990 (EGT L 247, s. 1), kommissionens förordning (EEG) nr 2587/91 av den 26 juli 1991 (EGT L 259, s. 1), kommissionens förordning (EEG) nr 2505/92 av den 14 juli 1992 (EGT L 267, s. 1), kommissionens förordning (EEG) nr 2551/93 av den 10 augusti 1993 (EGT L 241, s. 1), och kommissionens förordning (EG) nr 3115/94 av den 20 december 1994 (EGT L 345), s. 1.

2 — Systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, infört genom den Internationella konventionen av den 14 juni 1983, godkänd för gemenskapen genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3 (nedan kallad HS-konventionen).

slutande eller huvudsakligen till maskiner enligt nr 8469—8472;

8517 Elektriska apparater för trådtelefoni eller trådtelegrafi, inbegripet sådana apparater för bärfrekvenssystem."

4. KN-nummer 8471 och 8473 ingår i kapitel 84 i KN, där det i anmärkning 5 B sägs att enheter i separata höljen kan anses utgöra en del av det kompletta systemet, men att maskiner i vilka ingår eller som arbetar i anslutning till en dator och som utför en specifik arbetsuppgift inte omfattas av KN-nummer 8471. Sådana maskiner skall i stället klassificeras enligt de nummer som motsvarar deras respektive arbetsuppgifter eller, om detta inte är möjligt, enligt något slumpnummer.

5. Frågan i detta mål är i huvudsak om nätverkskort vid den aktuella tidpunkten skulle klassificeras enligt KN-nummer 8471 eller 8473 som enheter, delar eller tillbehör till ADB-maskiner, eller enligt rubrik 8517 som maskiner med en specifik uppgift, nämligen telegrafering.

6. Efter det att den import varom fråga är hade ägt rum klassificerades i förordning nr 1165/95 [3] varor av följande beskrivning, som till synes korresponderar med de varor som aktualiseras i detta mål, enligt KN-nummer 8517 i KN:

"Anpassningskort för montering i kabelförbundna digitala [maskiner för automatisk databehandling], som möjliggör datautbyte via ett lokalt nät (LAN) utan användning av modem.

..."

3 — Kommissionens förordning (EG) nr 1165/95 av den 23 maj 1995 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 117, s. 15).

Bakgrund och det nationella förfarandet

7. Enligt begäran om förhandsavgörande importerade Peacock AG, ett tyskt företag (nedan kallad sökanden), en stor mängd nätverkskort från USA och andra ickemedlemsstater mellan juli 1990 och maj 1995. Nätverkskorten tullklarerades enligt KN-nummer 8473 3000 som "elektroniska kretsar för bruk uteslutande som delar till datorer som omfattas av KN-nummer 8471 (kort)".[4] Under 1993 mottog sökanden och två av dess dotterbolag bindande tulltaxeupplysningar (nedan benämnda BTI) från tullmyndigheterna i Danmark, Nederländerna och Förenade Konungariket med innebörden att sådana nätverkskort skulle klassificeras enligt KN-nummer 8473.

8. Hauptzollamt Paderborn (tullmyndigheten, nedan kallad svaranden) utfärdade sedermera meddelande om rättelse och krävde betalning av den extra tull som skulle ha erlagts om varorna hade klassificerats på ett enligt svaranden korrekt sätt, nämligen enligt KN-nummer 8517. Sökanden överklagade såväl dessa meddelanden som den grupptulldeklaration som man gjort i enlighet med dessa. I beslut av den 11 september 1995 avslog svaranden överklagandet med motiveringen att nätverkskort skulle klassificeras enligt KN-nummer 8517. Sökanden överklagade beslutet till Finanzgericht, Düsseldorf (skattedomstolen i Düsseldorf), vilken förefaller vara benägen att bifalla överklagandet men som har begärt förhandsavgörande från domstolen beträffande följande fråga:

"Skall anmärkning 5 B till kapitel 84 i Kombinerade nomenklaturen, i den lydelse som var gällande under 1990-1995, tolkas så att överföring av data med hjälp av nätverkskort, vilka beskrivs i skälen till detta beslut, inte är en specifik arbetsuppgift utan något som är att hänföra till databehandling, varför dessa varor skall klassificeras enligt tulltaxenummer 8473?"

9. Den nationella domstolen har inte begärt en prövning av giltigheten av förordning nr 1165/95, vilken trätt i kraft efter den import som målet rör, men den har uttryckt uppfattningen att en dom enligt vilken nätverkskort skall klassificeras enligt KN-nummer 8473 indirekt skulle medföra dess ogiltighet i så måtto att den innehåller en annan klassificering.

Det vidare sammanhanget

10. Innan jag övergår till de mer specifika överväganden som är relevanta med avse-

4 — Ordalydelsen i underavdelning 8473 3000 var vid den relevanta tidpunkten helt enkelt "delar och tillbehör till maskiner enligt KN-nummer 8471".

ende på svaret till den nationella domstolen i detta mål är det lämpligt att ange vissa aspekter på ett vidare sammanhang, i vilket denna tvist utgör en liten del.

11. Lokala nätverk är en relativt ny utveckling inom informationstekniken. De har utvecklats ur tidigare system i vilka en central huvuddator utförde alla databearbetningar för separata terminaler utan egen bearbetningskapacitet. I ett lokalt nätverk sammanlänkas ett antal pc:ar med egen förmåga att bearbeta data, andra datorer, såsom servrar och mer kraftfulla stordatorer, och tillbehör såsom skrivare på ett sådant sätt att data kan överföras mellan dem och, i vart fall i distribuerade nätverk, varje dator i någon utsträckning kan dra nytta av andra datorers bearbetningskapacitet. Även om datorer kan vara såväl analoga som digitala baseras ifrågavarande typer av nätverk på digitala principer, och data överförs digitalt. LAN begränsas i allmänhet till ett särskilt område såsom en kontorsbyggnad eller anläggning, även om större områden kan täckas av nätverk kallade WAN (Wide Area Networks) eller MAN (Metropolitan Area Networks), i vilket samma teknik används.

12. Teknik för telekommunikation har utvecklats under senare år. Överföringar i nätverk för telefoni sker nu ofta i digital form, även om omvandling från och till analog form är nödvändig i varje ände av en överföring av rösttelefoni. För att kommunicera via nätverk för telefoni, till exempel via internet eller e-post, behöver datorer använda ett modem (*mo*dulator-*demo*dulator) som omvandlar signaler till och från analog form. KN ändrades, [5] med verkan från den 1 januari 1996, på så sätt att KN-nummer 8517 numera innefattar en hänvisning till telekommunikationsapparater för digitala linjesystem.

13. Utvecklingen av LAN och närmandet av teknikerna för dataöverföring och telefoni har lett till osäkerhet i fråga om gränsdragningen mellan de båda typerna av system. Gränsdragningen är av stor betydelse ur tullklassificeringssynpunkt, ett spörsmål som i sin tur är av viss ekonomisk betydelse eftersom den tullsats som varor belades med under den aktuella

5 — Kommissionens förordning (EG) nr 3009/95 av den 22 december 1995 om ändring av bilaga I till rådets förordning nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 319, s. 1). Den förordningen avspeglade en väsentlig omarbetning av HS-konventionen.

tidsperioden allmänt var högre för varor som klassificerades enligt KN-nummer 8517 än för varor som klassificerades enligt KN-nummer 8471 eller 8473.

14. Den höga grad av osäkerhet som råder inom området kan illustreras med följande exempel.

15. Tullmyndigheterna i USA klassificerade nätverksutrustning enligt nummer 8517 i HS fram till 1992, och därefter enligt nummer 8471. Som ett resultat av förhandlingarna om upprättande av North American Free Trade Association (NAFTA) följde Kanada 1995 detta exempel. Under början av 1990-talet klassificerade tullmyndigheter i gemenskapens olika medlemsstater nätverksutrustning varierande enligt KN-nummer 8471, 8473 och 8517. När förslaget till förordning nr 1165/95 behandlades av Tullkodexkommittén, [6] uttalade denna ingen uppfattning om klassificeringen av nätverkskort, synbarligen därför att föreskriven majoritet inte kunde uppnås.

Andra mål

16. Detta mål är ett av en ansenlig mängd mål som domstolar och andra rättstillämpande myndigheter fått på sin lott att avgöra.

17. Besläktade mål finns till exempel anhängiggjorda vid denna domstol och vid förstainstansrätten. I målet Cabletron (C-463/98) har The Appeal Commissioners, Irland, begärt förhandsavgörande beträffande klassificeringen av olika slag av nätverksutrustning, inklusive nätverkskort, och angående giltigheten av förordningarna nr 1638/94 [7] och nr 1165/95. I de förenade målen T-133/98 och T-134/98, Hewlett Packard mot kommissionen, vid förstainstansrätten har sökanden yrkat ogiltigförklaring av ett kommissionsbeslut enligt vilket den nationella tullmyndigheten skall återkalla meddelade BTU enligt vilka omkopplare och kort som gör det möjligt för flera datorer inom ett lokalt nätverk att

6 — Inrättad i enlighet med artikel 247 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4). Tullkodexkommittén skall yttra sig innan sådana förordningar antas — se artikel 10.1 i förordning nr 2658/87, ovan fotnot 1, i dess lydelse enligt artikel 252.2 i förordning nr 2913/92.

7 — Kommissionens förordning (EG) nr 1638/94 av den 5 juli 1994 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 172, s. 5; svensk specialutgåva, område 2, volym 12, s. 104), i vilken vissa andra typer av utrustning för lokala nätverk klassificeras enligt KN-nummer 8517.

dela kontrollen över en eller flera skrivare klassificerats enligt KN-nummer 8517. Förfarandet i dessa mål har vilandeförklarats i avvaktan på att domen i detta mål eller i målet Cabletron meddelas.

18. Ett antal mål pågår eller har avgjorts i Tyskland, och andra mål förefaller pågå i Frankrike. Den nationella domstolen har uppgett att liknande mål pågår vid den domstolen och vid Bundesfinanzhof (den federala skattedomstolen). Kommissionen har i sitt yttrande uttalat att Finanzgericht i Baden-Württemberg och Bundesfinanzhof tidigare har klassificerat nätverkskort och andra nätverksanknutna apparater enligt KN-nummer 8517. Vid förhandlingen upplyste den nederländska regeringen att det pågick mål också i det landets domstolar.

WCO och WTO

19. Än mer betecknande är kanske att oenigheten om den rätta klassificeringen av utrustning för lokala nätverk, inklusive nätverkskort, också har uppkommit inom såväl World Customs Organization (WCO) som World Trade Organization (WTO).

20. WCO, tidigare benämnt Tullsamarbetsrådet, är det internationella organ inom vars verksamhetsområde HS har upprättats. Det innefattar Kommittén för Harmoniserade system (nedan kallad HS-kommittén), i vilken Europeiska gemenskapen är representerad i egenskap av fördragsslutande part till HS-konventionen. HS-kommittén har bland annat till uppgift att föreslå ändringar i och tillägg till HS-konventionen och att förbereda förklarande anmärkningar till densamma, yttranden om klassificering, andra tolkningsråd och rekommendationer för att säkerställa en enhetlig tillämpning av HS-konventionen. [8] Sådana anmärkningar, yttranden om klassificering, tolkningsråd och rekommendationer godkänns automatiskt av WCO om inte en fördragsslutande part begär förnyad prövning. [9] Även om de inte är bindande anses de normalt vara övertygande. [10]

21. Till följd av frågor som väckts under 1996 beslutade HS-kommittén i april 1997, med varierande majoritet, att klassificera routrar, klusterkontroller, enheter för parallellt tillträde till flera datorer och omvandlare för optisk fiber — samtliga olika typer av nätverksutrustning — enligt KN-nummer 8471. Efter det att Europeiska gemenskapen reserverat sig bekräftade HS-kommittén i november

8 — Se HS-konventionen, ovan fotnot 2, artikel 7.

9 — Ibidem, artikel 8.

10 — Domstolen har genomgående ansett att de förklarande anmärkningarna till HS är värdefulla hjälpmedel vid tolkningen av KN. I punkterna 22—24 i domen av den 9 februari 1999 i mål C-280/97, ROSE Elektrotechnik (REG 1999, s. I-689), undvek den dock att följa de förklarande anmärkningarna på grund av att de stred "mot själva lydelsen av tulltaxenummer 8536 och ändrar dess räckvidd".

1998 dessa klassificeringar. Vid samma möte klassificerade den även adapterkort för Ethernet, som är varor av samma slag som i detta mål, enligt KN-nummer 8471 med en majoritet om 25 röster mot 13 (med 3 icke röstande), efter en diskussion om arten av distinktionen mellan KN-nummer 8517 och 8471.

22. Den 26 januari 1999 anmälde Europeiska gemenskapen ytterligare en reservation genom vilken man begärde att samtliga dessa klassificeringar skulle hänskjutas till WCO, vilket ledde till att de skulle bli föremål för förnyad prövning i HS-kommittén i oktober 1999. Att döma av en del av korrespondensen angående detta, vilken har presenterats för domstolen, förefaller det som om kommissionen och WCO delar inställningen att avgränsningen mellan telekommunikationer och utrustning för databearbetning slutgiltigt skall fastställas av HS-kommittén.

23. Medan WCO ansvarar för klassificering har den inget att säga till om beträffande de tullsatser som tillämpas, utan dessa förhandlas inom ramen för WTO (där också tvister därom avgörs).

24. Under förhandlingarna i Uruguayrundan, som 1994 avslutades med en ändring av det allmänna tull- och handelsavtalet (GATT 1994) och bildandet av WTO "band" Europeiska gemenskapen sina tullsatser (det vill säga åtog sig att inte höja dem gentemot andra fördragsslutande parter) beträffande bland annat KN-nummer 8471, 8473 och 8517. Efter den period av osäkerhet som beskrivits ovan[11] antog kommissionen förordningarna nr 1638/94 och nr 1165/95, och klassificerade sålunda nätverksutrustning, bland annat nätverkskort, enligt KN-nummer 8517. Det medförde att en högre tull togs ut för dessa produkter än om de hade varit klassificerade enligt KN-nummer 8471 eller 8473. USA ansåg att detta utgjorde en ändring av tullsatsen och förde 1997 med stöd av Indien, Japan, Korea och Singapore saken inför en panel vid WTO:s tvistlösningsorgan. USA gjorde inte gällande att gemenskapen hade klassificerat produkterna felaktigt, men att en ny klassificering enligt KN-nummer 8517 av varor som tidigare varit klassificerade enligt KN-nummer 8471 eller 8473 utgjorde ett brott mot gemenskapens förpliktelse att inte höja tullsatserna för dessa varor, och att USA:s berättigade förväntningar i detta avseende således inte uppfyllts.

25. På denna punkt biföll panelen den 5 februari 1998 USA:s talan, även om man i vissa övriga avseenden beslutade till förmån för gemenskapen. Dess beslut änd-

11 — Se punkt 15.

rades dock den 5 juni 1998 av WTO Apellate Body, väsentligen på den grunden att GATT 1994 inte kunde tolkas mot bakgrund av en parts "berättigade förväntningar" utan snarare skulle tolkas mot bakgrund av den gemensamma avsikten hos samtliga parter. [12]

26. Även om parterna i tvisten, panelen och Apellate Body alla betonade att tvisten rörde tullbehandling snarare än tullklassificering är det klart att de två hänger samman. Det huvudsakliga syftet, förutom statistiska ändamål, med tullklassificering är att ta ut olika tullsatser för olika varor, och den grundläggande utgångspunkten för konflikter om klassificering finns i de motstående intressena hos näringsidkare och exportländer för lägre tullsatser, och tullmyndigheterna i importländer för högre tullsatser. Det visade sig dessutom i praktiken omöjligt för något av WTO-organen att avgöra frågan utan att hänvisa till frågan om klassificering. I vart fall visar existensen av denna tvist de omfattande följdverkningar som den fråga som domstolen har att ta ställning till i detta mål kan ge.

ITA

27. Slutligen skall avtalet om handel med informationsteknikprodukter (ITA) nämnas. [13]

28. ITA, till vilket den europeiska gemenskapen är part och som omfattar omkring 90 procent av världshandeln med produkter relaterade till informationsteknik, slöts i Singapore den 13 december 1996 och trädde i kraft 1997. Enligt detta avtal skall alla tullar på produkter relaterade till informationsteknik vara utmönstrade den 1 januari 2000, med tilltagande sänkningar under 1997, 1998 och 1999. Det täcker å ena sidan KN-nummer 8471 och dess underavdelningar, KN-nummer 8473 30 (delar och tillbehör till maskiner som hör till KN-nummer 8471) samt KN-nummer 8517 och dess underavdelningar, [14] och å andra sidan "Network equipment: local area network (LAN) and wide area network (WAN) apparatus, including those products dedicated for use solely or principally to permit the interconnection of automatic data-processing machines and units thereof for a network that is used primarily for the sharing of resources such as central processor units, data storage devices and input or output — including

12 — Beslutet har lagts fram inför domstolen; panelrapporten är, även om den inte har förelegts, ett offentligt dokument som finns tillgängligt bland annat på Internet.

13 — Godkänt för gemenskapens räkning genom Rådets beslut av den 24 mars 1997 om avskaffande av tullar på informationsteknikprodukter (EGT L 155, s. 1).

14 — Se tillägg A till bilagan.

adapters, hubs, in-line repeaters, converters, concentrators, bridges and routers and printed circuit assemblies for physical incorporation into automatic data-processing machines and units thereof", oavsett hur dessa är klassificerade enligt HS. [15]

29. Sådan nätverksutrustning skall enligt EC-ITA Schedule CXL, vilken fogats till ITA, omfattas av KN-nummer 8471 och 8517. På fråga från domstolen har kommissionen uppgivit att dessa KN-nummer endast har angivits upplysningsvis och att de inte är bindande.

30. Slutligen är det värt att notera att parterna i punkt 5 i bilagan till ITA är överens om att "[d]eltagarna skall sammanträda så ofta som det är nödvändigt... för att överväga om det föreligger några skillnader deltagarna emellan vad gäller klassificeringen av informationsteknikprodukter... Deltagarna är överens om [att] det gemensamma målet är att, där så är lämpligt, försöka åstadkomma ett gemensamt klassifikationssystem för dessa produkter inom ramen för den befintliga HS-nomenklaturen, med beaktande av [WCO:s] tolkningar och avgöranden. Skulle det kvarstå någon skillnad i hur produkterna klassificeras, skall deltagarna överväga om det är möjligt att lämna in ett gemensamt förslag till WCO om att uppdatera den befintliga HS-nomenklaturen eller lösa motsättningarna vad beträffar HS-nomenklaturen."

Detta måls plats i ett större sammanhang

31. Det är tydligt att det finns ett stort antal skilda meningar om den korrekta tullklassificeringen av LAN-utrustning i allmänhet, av vilka sådana nätverkskort som är aktuella i detta mål utgör ett exempel. Skillnaderna i uppfattning härrör från det tidiga 1990-talet, fastän en lösning nu inte skall vara så långt borta.

32. Till att börja med synes diskussioner pågå inom HS-kommittén i WCO om att nå fram till en definierad gräns mellan telekommunikation och funktioner för databearbetning, och, beträffande ITA, en överenskommelse om den korrekta klassificeringen av LAN-utrustning.

33. Vidare skall enligt ITA [16] tullsatserna för produkter enligt KN-nummer 8471, 8473 och 8517 gå ner till noll från den 1 januari 2000. Det är inte sannolikt att

15 — Se tillägg B till bilagan.

16 — Se artikel 2 och EC-ITA Schedule CXL.

domstolen kommer att besväras av mål om den korrekta klassificeringen av nätverksprodukter beträffande importer som äger rum efter detta datum (i vart fall inte då exporterande land är part i ITA och så länge det avtalet gäller för gemenskapen).

34. Detta mål rör dock tullklassificeringen av import som ägde rum mellan 1990 och 1995, då den tullsats som krävs av svaranden enligt KN-nummer 8517 (tydligen 7,5 procent, samma tullsats som föreskrivs i förordning nr 1165/95) vilken var 2,5 till 4 procentenheter högre än vad som skulle ha tagits ut enligt KN-nummer 8471 eller 8473. Importen ägde emellertid rum innan förordning nr 1165/95 antogs, i vilken nätverkskort klassificerades enligt KN-nummer 8517, före revisionen av HS och KN under 1996, samt innan WCO avgivit yttranden om klassificering och WTO om sina utslag under 1997 och 1998.

35. Domstolen har också att besvara liknande frågor i målet Cabletron, avseende ett större antal nätverksprodukter som importerats under perioden från 1993 och framåt, således innefattande dessa händelser. För att inte nu avgöra de frågor som hör till det målet, vilket innefattar giltigheten av förordningarna nr 1638/94 och nr 1165/95, begränsar jag prövningen till att endast avse den i målet aktuella produkten och tidsperioden.

36. Jag utgår således från antagandet att målet skall hanteras med utgångspunkt i den specifika produkt och tidsram som aktualiseras i det nationella förfarandet. I synnerhet undviker jag att ta ställning till frågan om giltigheten av förordning nr 1165/95, som det är lämpligare att ta ställning till i målet Cabletron.

37. Det bör vidare tas i beaktande att denna domstol särskilt har till uppgift att tolka och tillämpa gemenskapsrätten. Bland dess uppgifter ingår utan tvivel den att tolka innebörden i KN. Den är inte ett tekniskt organ med kompetens att avgöra tekniska frågor. Inte heller bör den på något sätt inkräkta i en process av tekniska förhandlingar rörande innehållet i de olika avdelningarna i HS, där tekniska experter söker uppnå internationella överenskommelser i vad som tveklöst är en omstridd och höggradigt teknisk fråga. Den processen kan leda till ändringar för att klargöra ordalydelsen i HS och är det mest lämpliga sättet för att uppnå en långsiktig lösning av

meningsskiljaktigheterna i frågan. Domstolen kan emellertid bidra genom att uttala sig om hur relevanta bestämmelser i KN enligt gällande gemenskapsrätt skall tolkas vid en given tidpunkt.

38. Med dessa reservationer i åtanke påbörjar jag analysen av detta mål.

Beskrivning av nätverkskort

39. Innan jag i detalj går in på kriterierna för tolkning av KN och de uppfattningar som gjorts gällande inför domstolen i den frågan kan det vara värdefullt att ge en något mer fullständig beskrivning av hur nätverkskort fungerar. Den nationella domstolen har, efter att ha beställt en expertrapport beträffande sättet på vilket sådana kort överför data och säkrar kommunikation på distans, tillhandahållit en detaljerad beskrivning därom.

40. Det framgår av den nationella domstolens förklaring att alla kommunikationsprocesser inom ett lokalt nätverk sker enligt samma modell, fastställd genom ISO [17] standard IS 7498. Modellen består av sju lager, av vilka det högsta används av en databearbetningstillämpning i det slutliga systemet — en server eller en pc — och det lägsta använder överföringsmediet, det vill säga kabeln. Data överförs nedåt genom de på varandra följande lagren till det lägsta lagret, där data omvandlas till "datapaket" och överförs till det lägsta lagret i det mottagande systemet, som sedan upprepar överföringen i omvänd ordning. Nätverkskort motsvarar de två lägsta lagren i modellen. Under processen förblir data oförändrade, även om andra data som indikerar källan och destinationen och liknande komponenter kan läggas till datapaketen, och det kan, beroende på vilken teknik som används, vara nödvändigt att omvandla signalerna till stigande (1) eller fallande (0) ström, i motsats till diskret spänning som indikerar binära värden (detta motsvarar dock inte den modulering och demodulering som utförs av ett modem). Den standard som används för LAN är IEEE [18] standard 802. Externa sändar/mottagarenheter eller repeterare kan användas för att täcka avstånd på upp till 4 000 meter inom en byggnad eller ett byggnadskomplex; i annat fall kan avstånd på upp till 185 meter täckas. Datapaket skickas över hela nätverket så att de når alla andra slutliga system i det

17 — International Standards Organization.
18 — Institute of Electrical and Electronics Engineers.

lokala nätverket, men bara accepteras av dem vilkas adresser de innehåller. [19]

Bestämmelser angående tolkningen av KN

41. KN och HS inleds med sex allmänna bestämmelser för deras tolkning. I den första av dessa föreskrivs: "Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av numren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i numren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser."

42. Av dessa "följande bestämmelser" förefaller bestämmelserna 2, 3 b, 4 och 5 inte vara tillämpliga i detta mål. Bestämmelse nummer 6 avser klassificering enligt en underavdelning, medan frågan i detta mål rör vad som är korrekt KN-nummer. Enligt bestämmelse 3 a skall emellertid varor som kan klassificeras enligt två eller flera nummer klassificeras enligt det nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen eller, om det inte är möjligt, enligt 3 c klassificeras enligt det nummer som står sist av de nummer som skäligen kan komma i fråga. De två sistnämnda bestämmelserna kan synas vara relevanta, men jag, vilket kommer att framgå nedan, anser inte att de aktualiseras i detta mål.

43. Domstolen har vidare genomgående ansett att, i rättssäkerhetens intresse och för att underlätta bevisning, det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet skall sökas i dess objektiva egenskaper och särdrag, såsom dessa definieras i relevanta KN-nummer och anmärkningar till kapitel och underavdelningar. För tolkningen av KN är likaledes anmärkningarna till kapitlen och de förklarande anmärkningarna till HS viktiga hjälpmedel för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullbestämmelser, och kan sålunda anses vara värdefulla hjälpmedel vid dess tolkning. [20]

44. Innehållet i KN-nummer 8471, 8473 och 8517 har återgivits ovan. [21]

45. Kapitel 84 och 85, av vilka dessa KN-nummer utgör en del, ingår i avdelning 16,

19 — Denna sistnämnda detalj är uppenbarligen riktig särskilt i fråga om Ethernet-system, medan andra typer av lokala nätverk arbetar på ett något, men inte väsentligt, annorlunda sätt.

20 — Se till exempel domstolens dom av den 9 oktober 1997 i mål C-67/95 Rank Xerox (REG 1997, s. I-5401), punkt 17, och av den 18 december 1997 i mål C-382/95, Techex (REG 1997, s. I-7363), punkt 12.

21 — Se punkt 3.

i vars anmärkning 2 det föreskrivs, såvitt det är relevant, att delar av maskiner skall, om de är varor som omfattas av KN-nummer i kapitlen 84 eller 85 — med andra ord, om det finns särskilda KN-nummer för dem, till exempel KN-nummer 8473 — klassificeras enligt sina respektive nummer (anmärkning 2 a). Andra delar skall, om de är lämpliga att använda uteslutande eller huvudsakligen till en maskin av speciellt slag, klassificeras enligt samma nummer som ifrågavarande maskiner (anmärkning 2 b). Alla andra delar skall klassificeras enligt kvarvarande nummer för respektive kapitel (anmärkning 2 c).

46. Enligt anmärkning 3 till avdelning 16 skall maskinkombinationer som består av två eller flera maskiner som sammanfogats till en enhet samt andra maskiner som kan utföra två eller flera kompletterande eller alternativa arbetsuppgifter klassificeras enligt dess huvudsakliga arbetsuppgift, och enligt anmärkning 4 skall en maskin som består av separata komponenter som är avsedda att tillsammans medverka i en klart avgränsad arbetsuppgift som kan utföras av en maskin enligt något av numren i kapitlen 84 eller 85 klassificeras enligt det numret.

47. I anmärkning 5 till avdelning 16 föreskrivs:

"Vid tillämpningen av dessa anmärkningar förstås med maskiner alla maskiner, utrustningar, apparater och redskap som är nämnda i numren i [kapitel] 84 och 85..."

48. Titeln för kapitel 84 lyder: "Kärnreaktorer, ångpannor, maskiner och apparater samt mekaniska redskap; delar till sådana varor" — en osannolik rubrik för datorer, men det är i detta kapitel de återfinns. Anmärkning 5 till det kapitlet, varav del B summariskt återgivits ovan,[22] lyder i sin helhet såvitt angår datorer:

"A. Med maskiner för automatisk databehandling i nr 8471 förstås:

a) digitalmaskiner som

1) kan lagra ett eller flera bearbetningsprogram samt åtminstone de data som är omedelbart nödvändiga för att utföra programmet,

2) kan fritt programmeras efter användarens behov,

22 — Se punkt 4.

3) kan utföra de aritmetiska beräkningar användaren begär samt

i sådan form (kod eller signaler) som kan användas av systemet.

4) kan utan mänskligt ingripande utföra ett bearbetningsprogram som de om så behövs kan modifiera genom logiskt beslut under pågående körning;

Även separata enheter av detta slag skall klassificeras enligt nr 8471.

...

Nr 8471 omfattar inte maskiner i vilka ingår eller som arbetar i anslutning till en maskin för automatisk databehandling och som utför en specifik arbetsuppgift. Sådana maskiner klassificeras enligt de nummer som motsvarar deras respektive arbetsuppgifter eller, om detta inte är möjligt, enligt något slumpnummer."

B. Maskiner för automatisk databehandling kan förekomma i form av system som består av ett varierande antal enheter i separata höljen. En enhet skall anses utgöra en del av det kompletta systemet om den uppfyller följande villkor:

49. Ingen av anmärkningarna till kapitel 85 avser nr 8517.

a) Den kan anslutas till centralenheten antingen direkt eller via en eller flera andra enheter.

50. I de förklarande anmärkningarna till HS, anmärkning I till HS-nummer 8471, definieras databearbetning som "bearbetning för ett eller flera speciella ändamål av all slags information enligt på förhand bestämda logiska sekvenser", och det anges att datorer "utgöra enheter där alla element som behövs för databehandlingen är förenade i samma hölje eller också kan de utgöra system med ett variabelt antal separata enheter". Numret innefattar också

b) Den är speciellt konstruerad som en del till ett sådant system och måste i synnerhet, om den inte utgör en strömförsörjningsenhet, kunna ta emot eller leverera data

separata enheter till datorsystem. Det utesluter dock "maskiner, instrument och apparater" som innehåller eller arbetar tillsammans med datorer och utför speciella uppgifter.

51. I anmärkning I A anges bland annat:

"Digitalmaskiner består vanligen av ett antal sammankopplade enheter i separata höljen. De bildar då ett 'system'.

Ett komplett system för digital databehandling måste bestå av minst:

1) en centralenhet, som i allmänhet innefattar primärminnet, de aritmetiska och logiska elementen och styrelementen; i vissa fall kan dessa element emellertid utgöra separata enheter;

2) en inenhet, som mottar indata och omvandlar dem till signaler som kan bearbetas av maskinen;

3) en utenhet, som omvandlar de av maskinen levererade signalerna till begriplig form (maskinskriven text, diagram, bilder etc.) eller till kodade data för vidare användning (bearbetning, styrning etc.).

Två av dessa enheter (exempelvis in- och utenheterna) kan vara kombinerade i en enda enhet.

I dessa system kan också ingå på avstånd belägna in- och utenheter i form av dataterminaler. Förutom in- och utenheterna kan i sådana system även ingå perifera enheter som är avsedda att öka systemets kapacitet, exempelvis genom att utvidga en eller flera av centralenhetens funktioner (se avsnitt D nedan)."

I anmärkningen stadgas vidare:

"Apparater såsom mätnings- eller kontrollinstrument som anpassats genom tillägg av anordningar (t.ex. signalomvandlare) som gör det möjligt för dessa att anslutas direkt till en dator, skall **inte** anses vara särskilt

konstruerade delar av datorer. Sådana apparater skall klassificeras enligt dess eget nummer."

52. I anmärkning I D till nummer 8471 behandlas separata enheter. Där anges bland annat

"Utom centralenheter och in- och utenheter kan som exempel på sådana enheter nämnas:

1) *Extra in- och utenheter...*

...

4) *Enheter för styrning och anpassning*, t.ex. sådana som sammanbinder centralenheten med andra digitalmaskiner eller med ett antal in- och utenheter, vilka kan utgöras av bildskärmar, fjärrterminaler etc.

I denna kategori ingår kanalanslutningsenheter som används för att sammanbinda två digitala system med varandra;

5) *Signalomvandlingsenheter.* Vid inmatningen gör dessa enheter det möjligt för maskinen att förstå en utifrån kommande signal, medan de vid utmatningen omvandlar de utsignaler som är resultatet av den bearbetning maskinen har utfört till signaler som kan användas utanför maskinen.

..."

53. I anmärkningen till det numret utesluts emellertid uttryckligen modem, "vilka i överföringsbar form modulerar information som erhållits från en dator och återomvandlar den till digital form", som skall klassificeras enligt nummer 8517.[23]

54. I anmärkningen till nummer 8473 beskrivs de tillbehör som där avses som "utbytbara delar eller anordningar som är avsedda att göra en maskin lämplig för ett visst arbete, för att utföra en viss uppgift i samband med maskinens huvudfunktion

23 — Det förefaller råda enighet om att nätverkskort inte skall klassificeras som modem.

eller för att öka maskinens användningsområde". Det enda exempel som ges av relevans för datorer är disketter för rengöring av diskettstationer.

55. I anmärkningen till HS-nummer 8517 sägs: "Med 'elektriska apparater för trådtelefoni eller trådtelegrafi' avses apparater för överföring av tal eller andra ljud (eller av tecken som svarar mot text, bilder eller andra data) mellan två punkter genom modulation av en elektrisk ström eller av en ljusvåg som passerar genom en metallisk eller dielektrisk krets (av koppar, optiska fibrer, av kombinerade material etc.), vilken förbinder sändaren med mottagaren."

Bedömning

56. Även om den nationella domstolen enligt ordalydelsen av begäran om förhandsavgörande vill få en tolkning av anmärkning 5 B till kapitel 84 i KN avseende klassificering enligt KN-nummer 8473 är den egentliga frågan vad som var den korrekta klassificeringen av nätverkskort under den aktuella tidsperioden. För att kunna ge ett användbart svar kan det vara värdefullt att undersöka alla relevanta KN-nummer och anmärkningar, och jämföra KN-nummer 8473 inte bara med KN-nummer 8517 utan också med KN-nummer 8471 vid besvarandet av den frågan.

57. Jag skall först undersöka betydelsen av skillnaden mellan teknik för databehandling och telekommunikation, och därefter definitionen av en maskin som utför en specifik arbetsuppgift i den mening som avses i anmärkning 5 B, och slutligen skillnaden mellan enheter, delar och tillbehör till en ADB-maskin.

Betydelsen av skillnaden mellan teknik för databehandling och telekommunikation

58. Frågan huruvida nätverkskort skall betraktas som utrustning för databearbetning eller telekommunikation har varit föremål för ingående diskussioner såväl vid denna domstol som vid den nationella domstolen.

59. Sökanden har vid den nationella domstolen gjort gällande att nätverkskort inte använder telekommunikationsteknik, vilken innefattar transformering, förstärkning och modulering genom det bärande mediet, och som kräver en spänningsförande ledning. Nätverkskort fungerar på samma sätt som annan in- eller utmatningsutrustning för datorer, såsom tangentbord eller bild-

skärm. Data varken moduleras eller demoduleras, vilket är en väsentlig del av telekommunikationstekniken, utan överförs med hjälp av nätverkskort men under datorns kontroll och i oförändrad form, utom vad avser kontrolldata.

60. I sitt yttrande till domstolen har sökanden ansett att utbytet av data mellan olika nivåer, omvandlingen till datapaket och dess överföring via kabel motsvarar definitionen av databearbetning som ges i anmärkningarna till HS: "bearbetning för... speciella ändamål av all slags information enligt på förhand bestämda logiska sekvenser". Det faktum att sådan hantering innefattar överföring saknar betydelse eftersom överföring inom ett lokalt nätverk är en betydelsefull del av den databehandling som utförs av nätverket och datorn, och är likställd med den överföring som äger rum mellan datorns olika enheter (tangentbord, bildskärm, skrivare, centralprocessorenhet), på vilken ISO standard IS 7498 även är tillämplig och där omvandling till datapaket också äger rum.[24] I anmärkning 5 B b till kapitel 84 i KN anges att en dator måste kunna "ta emot och leverera data i sådan form (kod eller signaler) som kan användas av systemet". Nätverkskort utför således ingen annan uppgift än databearbetning. Det faktum att kommunikation kan ske över distanser upp till 4 000 meter beror på användningen av hjälputrustning såsom repeterare. Enligt domen i målet Techex[25] är det särdragen och egenskaperna hos enheten i fråga och inte hos nätverket i dess helhet som skall beaktas. Vid den muntliga förhandlingen underströk sökanden att ett väsentligt särdrag hos kommunikation genom telefoni eller telegrafi är att varaktigheten hos en förbindelse mellan de inblandade sändar- och mottagarstationerna är begränsad till ett individuellt kommunikationstillfälle, medan alla stationer i ett lokalt nätverk konstant kommunicerar med varandra, oavsett om de sänder data eller om de data de mottar är adresserade till dem.

61. Svaranden har vid den nationella domstolen gjort gällande att IEEE standard 802 hänför sig till telegrafisk överföring upp till 4 000 meter, snarare än de 25 till 30 meter som är möjliga mellan samverkande datorer. Nätverkskort är telegrafiska förbindelselänkar som sammankopplar nätverket till

24 — Denna sistnämnda detalj förnekades dock av den nederländska regeringen vid den muntliga förhandlingen.

25 — Ovan fotnot 20, punkt 19 i domen: "I detta avseende skall det anmärkas att en sådan bedömning [även om det bearbetar data så utför ett 'Vista board' en specifik arbetsuppgift i den mening som avses i sista stycket i anmärkning 5 B sista stycket till kapitel 84 i KN eftersom det möjliggör för datorer att utföra en specifik arbetsuppgift, nämligen att behandla bilder] inte vilar på den berörda enhetens kännetecken och egenskaper, utan på de uppgifter som en maskin för automatisk databehandling som helhet kan utföra med hjälp av denna enhet."

datorn och kontrolleras av nätverket. Vid överföringen används kablar för telegrafi och inte databearbetning.

62. Kommissionen anser att nätverkskort utför en specifik uppgift som inte är databearbetning. Den upp- och nedgående överföringen mellan de olika nivåerna i ett lokalt nätverk innebär en förändring av formen men inte av innehållet. Den skall således anses vara signalöverföring och inte databearbetning. Den teknik för överföring som används mellan datorer (huvudsakligen pulskodmodulering) är en teknik för telekommunikation. Klassificering måste således ske enligt KN-nummer 8517. Om KN-nummer 8517 inte är tillämpligt, så är det kvarvarande KN-numret 8543 lämpligt att använda, eftersom korten ändå utför en specifik arbetsuppgift som inte är databearbetning.

63. Nederländernas regering har ansett att nätverkskort utgör en del av det lokala nätverket — vilket den verkar anse som en enhet i sig, särskild från de maskiner som det länkar samman — snarare än av de datorer i vilka de är installerade. Ett lokalt nätverk, menar man, överför data utan att bearbeta dem, och nätverkskort skall därför tillsammans med det lokala nätverket klassificeras som telekommunikationsutrustning enligt KN-nummer 8517.

64. En stor del av det argumentet rör skillnaden mellan databearbetning och telekommunikation i allmänhet, och ofta med avseende på ett lokalt nätverk sett i dess helhet. I detta avseende går det enligt min mening lite längre än vad som är nödvändigt för att avgöra detta mål. Målet rör endast klassificeringen av nätverkskort, vilken måste baseras på deras objektiva särdrag och egenskaper, undersökta mot bakgrund av relevanta KN-nummer och anmärkningar.[26] Trots vad som anförts av den nederländska regeringen vid den muntliga förhandlingen är inte lokala nätverk en kategori som finns upptagen i KN, oavsett om nätverkskort omfattas av det begreppet. Det är således varken nödvändigt eller klokt att, särskilt mot bakgrund av de mer omfattande frågor som aktualiseras i målet Cabletron,[27] formulera en allmängiltig distinktion mellan databearbetning och telekommunikation i detta mål. Svaret kan enligt min mening ges på ett enklare sätt, med hänsyn tagen till de argument som presenterats ovan, vilka kommer att visa sig relevanta vid bedömningen av nätverkskortets funktioner.

65. Det väsentliga är, vilket den nationella domstolen har uppmärksammat, tolkningen av anmärkning 5 B till kapitel 84 i KN. Jag skall därför först undersöka om nätverkskort är "maskiner i vilka ingår eller som arbetar i anslutning till en maskin för automatisk databehandling och som utför en specifik arbetsuppgift" i den

26 — Se punkt 43 ovan och punkt 19 i domen i målet Techex, ovan fotnot 20.

27 — Se ovan punkterna 35 och 36.

mening som avses i den anmärkningen. Om så är fallet måste det avgöras vilket KN-nummer som är lämpligt för den funktionen, och om så inte är fallet måste det avgöras vad de faktiskt är i förhållande till en ADB-maskin.

Maskiner som utför specifika arbetsuppgifter

— Maskiner

66. Kommissionen har på basis av anmärkning 5 till avdelning 16 [28] gjort gällande att nätverkskort skall anses vara maskiner eftersom de endast kan klassificeras enligt kapitel 84 eller 85. Vid den muntliga förhandlingen invände sökanden att detta var ett skenargument och att det stod i strid med ordets allmänna betydelse, och jag är böjd att hålla med.

67. Det kan för det första påpekas att anmärkning 5 till avdelning 16 inte hänvisar till sådant som endast kan klassificeras enligt kapitel 84 eller 85, utan till "alla maskiner, utrustningar, apparater och redskap som är nämnda i numren i 84 och 85 kap". Nätverkskort är inte "nämnda" där. [29]

68. Även utan en sådan bokstavstolkning talar en analys av anmärkningen i dess sammanhang emot kommissionens tolkning.

69. Anmärkning 5 är den sista anmärkningen till avdelning 16, [30] och den följer på tre andra vilka var för sig behandlar tolkningen av delar av maskiner, maskinkombinationer och maskiner bestående av separata komponenter. Den börjar på engelska: "For the purposes of *these* notes..." [31] Tillsammans med de föregående anmärkningarna tjänar den ett uppenbart syfte, men jag tvivlar på att den också var avsedd att tjäna till ledning för tolkningen av anmärkning 5 B b till kapitel 84, till vilken den inte hör. Av den franska versionen (den andra autentiska versionen av HS) framgår det verkligen klart att definitionen av maskin hänför sig till *föregående* anmärkningar, och detta följs i de flesta av gemenskapens övriga språkversioner av KN. I den tyska versionen hänvisas det

28 — Ovan punkt 47.

29 — Anmärkning 5 kan jämföras med anmärkning 2 a, i vilken det talas om varor som "omfattas" av något av numren i 84 eller 85 kap. Denna skillnad görs i de flesta språkversionerna av KN, även om den kan framgå lite mindre klart i vissa andra. Det viktiga är dock att den framgår klart i de engelska och franska ("cités" i anmärkning 5 och "compris" i anmärkning 2 a) språkversionerna, vilka är de två autentiska versionerna av HS och vilka därmed utgör grunden för KN och ursprunget till alla anmärkningar till huvudavdelningar och kapitel.

30 — Även om den följs av ett antal "ytterligare anmärkningar" till den avdelningen, vilka är specifika för KN.

31 — Min kursivering.

uttryckligen till anmärkningarna till avdelning 16.

Denna normala betydelse innefattar enligt min uppfattning i vart fall närvaron av rörliga eller utbytbara delar eller delar som kan tas bort, eller med andra ord mekaniska kännetecken. På denna grund är jag övertygad om att det inte täcker sådana enheter som nätverkskort.

70. Men inte heller den engelskspråkiga versionen kan utsträcka definitionen till anmärkning 5 B till kapitel 84. Om "maskin" i det senare sammanhanget skulle anses hänvisa *endast* till artiklar som anges i numren i kapitel 84 och 85, vilket måste vara fallet i anmärkning 5 till avdelning 16, skulle anmärkning 5 B *inte* utesluta apparater som mätnings- eller kontrollinstrument (kapitel 90) som arbetar tillsammans med en dator, artiklar som det vore absurt att inte utesluta och som omnämns särskilt i de förklarande anmärkningarna till HS. Dessutom hänvisar anmärkningarna till kapitel 84 (i synnerhet anmärkning 1 b) särskilt till "maskiner" inom tillämpningsområdet för kapitel 69, ett faktum som med styrka talar emot en mer formell definition i samband med anmärkningarna till kapitlen. Slutligen formuleras i anmärkningarna till HS [32] undantaget med avseende på "maskiner, hjälpmedel och apparater" och inte "artiklar som skall klassificeras enligt kapitel 84 eller 85".

72. Den relevanta delen av anmärkning 5 B är, som jag ser det, utformad för att utesluta alla maskiner, i det ordets normala betydelse, i vilka det ingår en dator (vilket bestämt inte är fallet med nätverkskort) eller som fungerar självständigt men som på något sätt är ansluten till en dator från KN-nummer 8471.

— Specifik arbetsuppgift

71. Uttrycket "maskiner i vilka ingår eller som arbetar i anslutning till" en ADB-maskin i anmärkning 5 B till kapitel 84 skall således enligt min mening inte tolkas i enlighet med anmärkning 5 till avdelning 16 utan enligt sin normala betydelse.

73. Oavsett frågan om hur "maskin" skall definieras, leder detta till frågan om vad som är en "specifik arbetsuppgift". Jag anser inte att de standarder som används i LAN-teknik eller de avstånd som kan täckas av ett lokalt nätverk är avgörande. Kriteriet är uttryckligen relaterat till den funktion som utförs och inte de tekniska medel med vilka den genomförs.

32 — Anmärkning I till nummer 8471, ovan punkt 50.

74. I fråga om maskiner i vilka ingår en ADB-maskin hänför sig dessa förmodligen till maskiner som använder en ADB-maskin för att hjälpa dem att utföra en specifik uppgift som inte är databearbetning. Man kan exempelvis föreställa sig en automatiserad industriell produktionslinje. Beträffande maskiner som arbetar tillsammans med en ADB-maskin utgår jag på liknande sätt ifrån att den förstnämnda är utformad för att utföra en specifik arbetsuppgift och är kapabel att göra det, men kan på något sätt dra nytta av att vara sammankopplad med en ADB-maskin. Ett bra exempel på detta ges i de förklarande anmärkningarna till HS — en mätningsmaskin som via en signalomvandlare kopplas till en ADB-maskin, antagligen i syfte att låta ADB-maskinen bearbeta data från mätningarna, och möjligen för att ge information om vilka mätningar som skall göras. Det finns många exempel inom industrin och på annat håll [33] på sådan datorstödd teknik.

75. Det kriterium som är gemensamt för dessa exempel, och som förefaller mig följa av en normal tolkning av det sista stycket i anmärkning 5 B, är att den typ av maskiner som utesluts från KN-nummer 8471 är en självständig enhet som utför en specifik arbetsuppgift vilken kan utföras, om än mer mödosamt, utan hjälp av en dator eller som i vart fall är klart skild från databearbetning.

76. Så är inte fallet med nätverkskort. Det finns ingen specifik arbetsuppgift som de kan utföra utan ADB-maskin eller som är skild från databearbetning, eftersom den uppgift de utför är att omvandla signaler som sänts eller mottagits av de ADB-maskiner i vilka de är installerade, under eller syftande till databearbetning. I detta är de jämförbara med andra metoder för ADB-maskiner att ta emot eller sända data, men kan inte på ett förnuftigt sätt beskrivas som maskiner som utför en specifik arbetsuppgift i anslutning till en ADB-maskin.

— Databearbetning

77. För att driva analysen ett steg längre och återvända till de uppfattningar om databearbetning som presenterats ovan [34] skall jag i korthet överväga de argument som presenterats inför domstolen angående

33 — Datortomografi inom medicinsk vård är ett exempel på detta.

34 — Se punkterna 59—63.

frågan huruvida nätverkskorten i sig utför databearbetning när de omvandlar data mellan den form som används i ADB-maskinen och den som möjliggör överföring i ett lokalt nätverk. Å ena sidan har det sagts att sådan omvandling uppfyller definitionen av databearbetning i de förklarande anmärkningarna till HS som "bearbetning för... speciella ändamål av all slags information enligt på förhand bestämda logiska sekvenser". Å andra sidan ingår inte någon aritmetisk beräkning eller logiskt beslut, och inte heller är nätverkskort programmerbara, vilket krävs enligt anmärkning 5 A a till kapitel 84.

78. I ljuset av min slutsats beträffande vad som menas med "specifik arbetsuppgift" i sista stycket i anmärkning 5 B kan det synas onödigt att besvara denna sistnämnda fråga. Oavsett om den funktion som ett nätverkskort har skall karaktäriseras som databearbetning anser jag att den inte är en "specifik arbetsuppgift" i den bestämmelsens mening. Det är inte nödvändigt att fastslå att varje enskild del av ett datorsystem bearbetar data för att den skall kunna klassificeras som delar eller tillbehör till en ADB-maskin — i synnerhet fyller strömförsörjningsenheter inte någon sådan funktion.

79. Jag anser det emellertid vara värt att påpeka att i anmärkning 5 A a definieras en ADB-maskin och inte funktionen databearbetning. Det noteras dessutom att i de förklarande anmärkningarna till HS används termen "hantering" (på engelska "handling" och på franska "mise en ouvre") vilket för mig innebär mindre grad av ingripande än överföring genom aritmetiska eller logiska förfaranden. Den omvandling som utförs av nätverkskort, såsom den beskrivits av den nationella domstolen och i inlagor till domstolen, kan enligt min uppfattning innefattas i den definition som anges i de förklarande anmärkningarna till HS.

80. Slutligen, i punkt 20 i domen i målet Techex[35] ansåg domstolen att Vista boards, som har funktionen att omvandla externa signaler till en form som kan bearbetas av den ADB-maskin i vilken de är installerade och presentera resultatet av den bearbetningen på bildskärmen, inte utför någon annan funktion än databearbetning. Denna uppfattning synes vara tillämplig också beträffande nätverkskort.

81. Beträffande anmärkning 5 B till kapitel 84 i KN drar jag således slutsatsen att nätverkskort inte är "maskiner... som utför en specifik arbetsuppgift" i den bestämmelsens mening. De är således inte på den

35 — Ovan fotnot 20.

grunden uteslutna från tillämpningen av KN-nummer 8471.

Enheter, delar eller tillbehör

82. Det betyder emellertid inte att de *måste* klassificeras enligt KN-nummer 8471. Då nätverkskort är konstruerade endast för att installeras i ADB-maskiner, vilka uppenbarligen är konstruerade för att kunna härbärgera nätverkskort, kan de mycket väl anses vara "enheter" i den bestämmelsens mening, men de kan också anses vara "delar" eller "tillbehör" enligt KN-nummer 8473.

83. Det bör påpekas att enheter, delar och tillbehör till ADB-maskiner uttryckligen omnämns i dessa två KN-nummer. Således finns det, i enlighet med anmärkning 2 a till avdelning 16, ingen anledning att tillämpa anmärkning 2 b eller c, vilka hänför sig till delar för vilka det inte finns något särskilt KN-nummer. Detsamma gäller beträffande anmärkningarna 3 och 4 till avdelning 16, vilka är avsedda att ge riktlinjer för klassificeringen av beståndsdelar av kombinerade eller sammansatta maskiner för vilka det inte finns något specifikt KN-nummer eller någon underavdelning. [36] Det är knappast tänkbart att författarna till HS, som gjort sig omaket att reglera enheter, delar och tillbehör till ADB-maskiner i allmänhet och för specifika fall med namn, har föreställt sig att ytterligare namnlösa kategorier av komponenter skulle klassificeras enligt olika regler.

84. Den relevanta distinktionen är således den mellan "enheter" i KN-nummer 8471 och "delar" eller "tillbehör" i KN-nummer 8473.

— Delar

85. Om datorkomponenter skall uppdelas i dessa tre kategorier är "delar" den första jag vill utesluta.

86. Nederländernas regering framförde vid den muntliga förhandlingen, och kommissionen föreföll att instämma, att en del av definitionen av "del" måste vara att den är väsentlig för att helheten skall fungera. Sökanden gjorde, å andra sidan, gällande att kärnan i begreppet "del" är att den måste installeras i ADB-maskinen, som fallet är med nätverkskort, och att den inte kan "fungera självständigt".

36 — Se punkterna 45 och 46 ovan.

87. Det förefaller vara så att eftersom nätverkskort inte är avgörande för att en ADB-maskin skall fungera skall de inte anses vara "delar" i den betydelse som avses i KN-nummer 8473, oavsett om de kan fungera självständigt. Beträffande det sistnämnda framgår det av dokument som ingetts av kommissionen som svar på en begäran om information från domstolen att nätverkskort kan förekomma i många olika konfigurationer, såsom kort för montering i kortplatser, en *fristående* enhet eller en kreditkortsliknande anordning som kan skjutas in i en ADB-maskin (min kursivering).

— Enheter eller tillbehör

88. Detta löser dock inte problemet med klassificering, eftersom nätverkskort fortfarande kan vara "enheter" i den betydelse som avses i KN-nummer 8471 eller "tillbehör" i den betydelse som avses i KN-nummer 8473.

89. Varken "enheter" eller "tillbehör" definieras i anmärkningarna till avdelningar eller kapitel i KN, även om det stadgas att enheter enligt KN-nummer 8471 måste vara möjliga att ansluta till den centrala processorenheten och vara särskilt utformade som en del av systemet — kriterier som båda uppfylls av nätverkskort, viket med kraft talar för en klassificering enligt detta KN-nummer. Emellertid ger de förklarande anmärkningarna till HS en frestande definition av "tillbehör", nämligen att "utbytbara delar eller anordningar" — på franska "organes d'équipements interchangeables" — "som är avsedda att göra en maskin lämplig för ett visst arbete, för att utföra en viss uppgift i samband med maskinens huvudfunktion eller för att öka maskinens användningsområde". Detta kunde också tänkas tillämpas på nätverkskort såsom de beskrivits i detta mål.

90. Icke desto mindre avsåg författarna till HS att åstadkomma en skillnad mellan "enheter" och "tillbehör" till ADB-maskiner. Då inget av KN-numren, inte ens om de läses tillsammans med relevanta anmärkningar till avdelning och kapitel, ger en mer specifik beskrivning skall inte den allmänna bestämmelsen 3 a tillämpas, medan bestämmelse 3 c däremot talar för en klassificering enligt KN-nummer 8473.[37] Först är det dock nödvändigt att undersöka de relevanta förklarande anmärkningarna till HS, vilka enligt domstolens praxis[38] skall anses ge auktoritativ vägledning för den korrekta klassificeringen av nätverkskort. Det är i alla händelser lämpligt att gemenskapen så snart det är möjligt tillämpar den klassificering som grundas på de förklarande anmärkningarna till HS såväl med hänsyn till dess förplik-

37 — Se punkt 42 ovan.

38 — Se fotnot 20. Det finns ingen antydan i detta om att de förklarande anmärkningarna till HS på något sätt är oförenliga med ordalydelsen i dessa KN-nummer (se dom i målet ROSE Elektrotechnik, ovan punkt 10).

telser enligt HS-konventionen[39] som att dessa anmärkningar har utformats av den kommitté som har det mest detaljerade ansvaret för avgörandet av frågor om tolkningen av HS, på vilken KN grundas, och i vilken gemenskapen och medlemsstaterna är representerade och deltar i dess överväganden.

91. De förklarande anmärkningarna till HS ger bara ett exempel på ett tillbehör till en ADB-maskin som omfattas av KN-nummer 8473 — disketter för rengöring av diskettstationer — och det är avgjort av ett helt annat slag än nätverkskort. De beskrivningar av enheter som omfattas av KN-nummer 8471 är å andra sidan lika klart av mycket snarlikt slag.

92. Det anges till exempel att ett komplett digitalt databearbetningssystem *måste* innehålla en inmatningsenhet som tar emot data och omvandlar dessa till signaler som kan bearbetas av maskinen, och en utenhet som omvandlar signalerna till bland annat kodade data för fortsatt användning.[40] Andra exempel som givits inkluderar ytterligare in- eller utenheter, kontroll- och adapterenheter som förbinder den centrala processorenheten med andra ADB-maskiner (innefattande kanal-till-kanal-adaptrar som används för att koppla samman två digitala system) och signalomvandlingsenheter som möjliggör att en extern signal kan förstås av ADB-maskinen eller omvandlar de signaler som bearbetningen av data generar till signaler som kan användas utanför ADB-maskinen.[41] Dessa funktioner förefaller mycket likvärdiga med funktionerna hos nätverkskorten i fråga i detta fall.

93. Det kan invändas att nätverkskort inte är enheter i "separata höljen" i den mening som avses i anmärkning 5 B till kapitel 84 i KN (och i HS), eftersom de är konstruerade för att monteras i höljet till själva ADB-maskinen. Ombudet för sökanden förevisade vid den muntliga förhandlingen ett nätverkskort för att visa att det inte hade något separat hölje, och gjorde därför gällande att det inte kunde anses vara en enhet.

94. Jag anser inte att en sådan invändning har fog för sig. Vi har sett[42] att nätverks-

39 — Ovan fotnot 2, se artikel 3 i denna och domstolens dom av den 14 december 1995 i målet C-267/94, Frankrike mot kommissionen (REG 1995, s. I-4845), punkt 20.

40 — Förklarande anmärkning I A till HS-nummer 8471, återgiven i punkt 51 ovan.

41 — Förklarande anmärkning I D till HS-nummer 8471, återgiven i punkt 52 ovan.

42 — Ovan punkt 87.

kort kan vara fristående enheter. Vidare hänvisas i ordalydelsen av KN-nummer 8471 enbart till "enheter" och inte till "enheter i separata höljen", och det vore absurt om en sak skulle klassificeras enligt det numret när den har ett separat hölje men inte när den är placerad i ADB-maskinens hölje. Det framgår i alla händelser av underavdelning 8471 20, vilken hänvisar till ADB-maskiner med åtminstone en centralenhet, en inmatningsenhet och en utmatningsenhet "inom samma hölje", och av underavdelningarna 8471 91, 8471 92 och 8471 93, vilka hänvisar till enheter oavsett om de "föreligger med övriga enheter i ett datorsystem", att enheten inte behöver ha separata höljen. Domstolen har vidare beträffande Vista Boards, vilka är avsedda att installeras i ADB-maskiner, ansett dessa vara enheter i den mening som avses i anmärkning 5 B till kapitel 84,[43] och kommissionen har som svar på en fråga från domstolen i detta mål antytt att grafikkort och kort för seriella portar, vilka installeras på liknande sätt, kan klassificeras enligt KN-nummer 8471.

95. Ett annat exempel på en parallell som kan dras till funktionen hos nätverkskort är diskettstationer, vilka är installerade i en överväldigande majoritet av persondatorerna. En sådan enhets funktion är att flytta data från ADB-maskinen till en diskett och vice versa genom att omvandla dessa mellan två olika format. Disketten kan användas som säkerhetskopia för ADB-maskinen eller för att (vilket är vanligt förekommande där lokalt nätverk saknas) överföra data eller program mellan ADB-maskiner. Det förefaller lämpligt att nätverkskort klassificeras på samma sätt som diskettstationer i tullhänseende. Det framgår av domstolens dom i målet Vobis[44] att sådana diskettstationer skall klassificeras enligt KN-nummer 8471, och jag intar därför ståndpunkten att också nätverkskort skall klassificeras enligt detta nummer.

96. Klassificering enligt KN-nummer 8471 är både förenligt med och styrkt av de förklarande anmärkningarna I A och I D till HS, som återgivits ovan.[45] Ett nätverkskort uppfyller klart de kriterier som angivits i förklarande anmärkning I A till HS och anmärkning 5 B till kapitel 84, eftersom det är möjligt att ansluta det till centralenheten och det är specifikt utformat för att vara en del av ett datorsystem. Det kan (och är faktiskt utformat för att) ta emot och leverera data i en form som kan användas i systemet. Vid inmatning mottar

43 — Se domen i målet Techex, ovan punkt 20.

44 — Dom av den 20 juni 1996 i mål C-121/95, Vobis (REG 1996, s. I-3047), punkt 18.

45 — Punkterna 51 och 52.

det data som det omvandlar till signaler som kan bearbetas av ADB-maskinen, och vid utmatning omvandlar den signaler från ADB-maskinen till kodade data för fortsatt användning eller till signaler för extern användning. Det används för att genomföra en förbindelse mellan centralenheten och en annan ADB-maskin eller för att förbinda två datorsystem med varandra.

97. Jag drar därför slutsatsen att nätverkskorten i fråga skall klassificeras som enheter till en maskin för automatisk databehandling i den mening som avses i KN-nummer 8471 — en slutsats som överensstämmer med domstolens tidigare praxis och dessutom med de ståndpunkter som sedermera intagits av HS-kommittén i WCO.

Förslag till avgörande

98. Mot bakgrund av ovanstående överväganden anser jag att svaret till den nationella domstolen skall vara:

"Mellan juli 1990 och maj 1995 skulle nätverkskort avsedda att monteras i sådana maskiner för automatisk databehandling som avses i KN-nummer 8471 för att göra det möjligt för dessa att utbyta information med sådana maskiner i ett lokalt nätverk klassificeras enligt KN-nummer 8471 som enheter till sådana maskiner."